

Juli 1889

AFSENDER

Rasmus Christiansen

MODTAGER

Alice Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev, dag ikke angivet

Generel kommentar:

Se også Christiansens breve dateret i juni 1889, hvor han beder Hannover om lån af en bog at læse hen over sommeren i Odense.

Afsendersted:

Thorsgade, Odense

Omtalte personer:

Emil Hannover

Johan Rohde

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Rasmus Christiansen skriver til Alice Hannover og beder hende hilse sin ægtemand, som han drilsk kalder "Prinsesse", og takke for lånet af en bog. Han arbejder på et maleri, et "Mester-Makværk", og klager over Odenses provinspræg, som han sidst i september vil udskifte med et ophold ved Langesø blandt rigtige bønder: "det ved man da, hvad er." Han er fuld af anfægtelser omkring sine evner som maler - han burde have været røgter eller avlskarl, skriver han, men planlægger nu at gifte sig, skulle der være én, der vil have ham. Han spørger afslutningsvist til Rohdes helbred og beder Alice hilse sin ægtefælle og gratulere ham med en kommende artikel om Rafaëlli.

TRANSSKRIFTION

Thorsgade 25\1

Odense : Juli 89

Kjære Fru Hannover!

Det var slet ikke nogen løjerlig

Idee af Dem at skrive Brev til mig

kan De hilse Prinsesse¹ og sige og jeg

kunde have Lyst til stadig kun at

skrive til Dem, og ikke til ham, alene

af den Grund. Imidlertid faar vi jo

bære lidt over med ham, da

han jo som bekjendt er meget snerpet

(men ikke mine Ord igjen). Vil De

hilse ham og takke for den tilsendte

Bog, og bede ham om, hvis han sender

flere, da at lade være med at sætte

Frimærker paa, det er dog forgalt at

han skal have Udgivter med For-

sendelsen, foruden al den dermed

forbundne Ulejlighed. Det vil jeg

nærmest regne til Misbrug af et Bekjendt-

skab. For øvrigt deler jeg tilfulde Deres

Beklagelser over det evindelige Solskin,

det er sommetider rent forfærdelig og virker

[2]

som en Blyplade paa Hovedet — rent

fraset, at jeg egentlig slet ikke kan undvære

det, da mit paabegyndte Mester-Makværk

foregaar i Solskin. Med Hensyn til Kjedsomhed da giver jeg Dem ikke noget efter. De gjør Dem ingen Idee om, hvor saadan en Provindsby som Odense er dum og kjedelig og snerpet — saa er det dog noget ganske andet paa Landet mellem Bønder, det ved man da, hvad er. Desværre er jeg nødt til at blive her hele Sommeren for mit Arbejdes Skyld. I Slutningen af September haaber jeg imidlertid at slippe herfra for at tage Revanche ude i Skovene ved Langesø. Det er pænt af Dem at De har givet mig et godt Skudsmaal hos Kathrinebjergs Køer, hvis jeg skulde faa Tid til at besøge Dem og dem. Men tiltrods for at jeg har meget tilovers for Køers Intelligens, saa tror jeg dog nok, at Deres Fantasi er løbet af med Dem, da De mente at opdage de tindrende Blikke — medmindre da Røgteren netop var i Nærheden for at flytte til Middag. Jeg skulde forresten vist hellere have været Røgter

[3]

eller Avlskarl istedetfor Maler, det var vist noget, jeg kunde lære. Naar jeg nu er bleven overbevist om, at det ikke bliver til noget med mig som Maler, saa tror jeg, jeg vil ... gaa hen og gifte mig, hvis der skulde findes en, som var dum nok til at tage mig. Jeg bliver næppe rar at omgaaes. Hvis De skulde kjende en eller anden som har lyst til at blive gift enten strax eller til første November, saa send hende bare herover. Paa Formerne ses ikke saa meget som paa en god Omgang, hun maa helst kunne slaa en proper Næve. — Lad min[sic] nu se til Vinter, naar De er flyttet ind i den ny Lejlighed, og Prindsesse gaar og

leger "Møbler flyttes", at De da ikke glemmer at sige ham, hvor Skabet skal staa — jeg véd De kan.

Har De stadigvæk mange og gode Jordbær paa Kathrinebjerg? I saa Fald misunder jeg Dem, for her er de allerede slupne op, efter at være skrumpede sammen Dag for Dag, saa at de sidste

[4]

ikke var stort større end et Knappe-naalshoved og ganske visne. Det var Varmen, som de ikke taalte.

Véd De noget om hvorvidt Rohde er bleven saavidt helbredet, at han har kunnet tage paa Landet. Jeg vil haabe det for ham.

Hils Deres Mand mange Gange og gratuler ham til hans Artikel om Rafaëlli. Jeg siger som De: den bliver nok god.

De selv hilses mange Gange fra Deres Mands hengivne
R. Christiansen.

¹ Det er Emil Hannover, Rasmus Christiansen omtaler "Prinsesse" i brevet, hvilket fremgår af indholdet.

Thorngade 25¹

Odense : Juli '89

Kære Frø Hr. Hannover !

Det var slet ikke nogen løjelig
Idee af Dem at skrive Brev til mig
kan De hilse Prinsene og især og jeg
kunne have Lyst til stadig kun at
skrive til Dem, og ikke til ham, alene
af den Grund. Imidlertid faar vi
jo bare lidt over med ham, da
han jo som bekendt er meget snævert
(men ikke mine Ord igen). Vil De
hilse ham og takke for den tilsendte
Bog og bede ham om, hvis han sender
flere, da at lade være med at sætte
Prinsesse paa, det er dog forgævt at
han skal have Udgifter med For-
sendelsen, foruden at den dermed
forhindrer Ulejlighed. Det vil jeg
nærmest regne til Misbrug af et Bezeugt
skab. Forøvrigt deles jeg tilfulde Deres
Beklager over det evindelige Solstør,
det er sommetider rent forfærdelig og vinkler

som en Blyplade paa Hovedet - rent
forset, at jeg egentlig slet ikke kan indvare
det, da mit Jaabegynde Møster - Målværk
foregaar i Tolsten. Med Hensyn til Kjedsom-
hed da giver jeg Dem: 3re croget efter.
De gjør Dem ingen Idée om, hvor saadan
en Provinds by som Odense er dumm og
Ljødelig og smerp - saa er det dog noget
gauske andet paa Landet mellem Bänder,
det ved man da, hvad det. Desværre er jeg
nødt til at blive her hele Sommeren
for mit Arbejdes Skyld. I Slutningen
af September haaber jeg imidlertid at
slippe herfra for at tage Revanche inde
i Provence ved Langesø. Det er pant
af Dem at De har givet mig et godt
Prødsmaal hos Kathrinebjergs Køer, hvis
jeg skulde faa Tid til at besøge dem og
Dem. Men tiltrøds for at jeg har meget
tilovers for Køers Intelligens, saa tror
jeg dog nok at Deres Fantasi er løbet af
med Dem, da De mente at opdag
de tændrende Blikke - medmindre
da Røjteren netop var i Nærheden
for at flygte til Bliddag. Jeg skulde for-
næsten vist hellere have været Røjter

eller Avlskål, istedet for Maler, ^{det} naar vi sit
noget, jeg kunde leve. Naar jeg nu er
bleven overbevist om, at det ikke bliver
til noget med mig som Maler, saa tror
jeg, jeg vil ~~taa~~ gaa hen og gifte mig, hvis
der skulde findes en, som var dinne nok
til at tage mig. Jeg bliver næppe var
at omgaaes. Hvis de skulde ^{finde} en eller anden
som var Lyt til at blive gift enten
strax eller til første November, saa
send hende bare herover. Paa Torunne
er der saa meget som paa en god
Omgang, men maa helst minne slaa
en proper Nerve. — Lad min min se
til Vinter, naar de er flyttet ind: den
ny Lejlighed og Trisdrasse gaar og
begynder "Måbler flyttes", at de da ikke glemmer
mer at sige ham, hvor Stueket skal
staa — jeg ved de kan.

Har de stadigvær mange af gode
Godboer paa Kathrinebjerg? — I saa Fald
minisinder jeg Dem, for her er de alle
vede slupne op, efter at være krumpepede
sammen Dag for Dag, saa at de sidste

ikke var stort større end et Knappes-
naals hoved og ganske runde. Det var
Varmen, som det ikke taalte.

Ved De noget om hvorvidt Rode
er bleven saavidt helbredet, at han har
kunnet tage paa Landet. Jeg vil
haabe det for ham.

Vils Deres blandt mange Gange
og gratuler ham til hans Artikel om
Rafaëlli. Jeg siger som De: den bliver
nok god.

De selv hilses mange Gange
fra Deres blands hengivne

R. Christensen